

ΚΩΝΣΤ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ

ΕΘΝΙΚΟΝ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

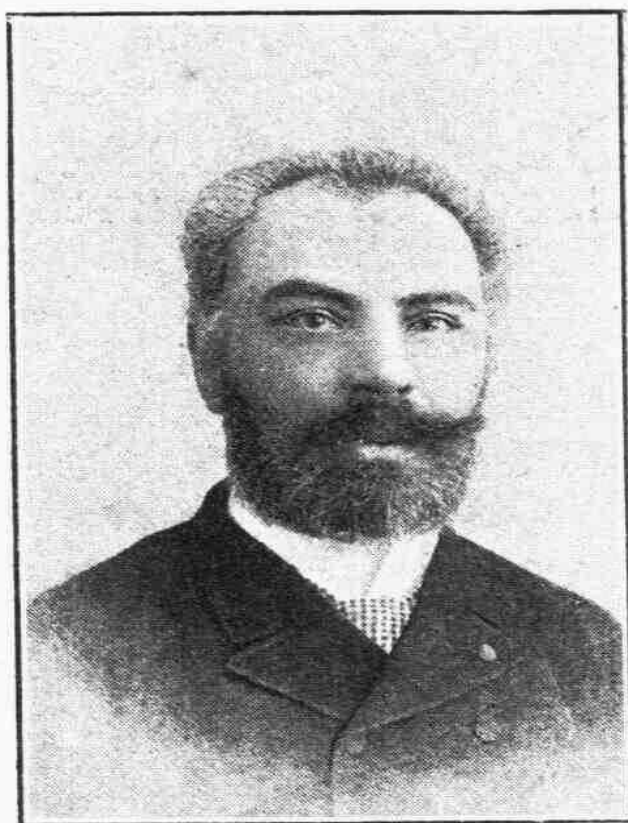
Δημήτριος Α. Κορομηλάς

Η σύζυγος του Μισσέρ Τζαννή

Κωμειδύλλιον

Εθνιόν Ημερολόγιον του έτους 1895 (Κ. Φ. Σκόκος), Αθήνα

τμ. 11 (1896), σ. 84-111

Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗ

ΚΩΜΕΙΔΥΛΛΙΟΝ

Π Ρ Ο Σ Ω Π Α

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ
ΣΟΦΙΑ

Ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις ἐν ἔτει 1875

Αἰθουσα θύραν ἔχουσα εἰς τὸ βάθος καὶ ἐτέρας πλαγίας. — Ἐπὶ τῆς πρώτης θέσεως δεξιᾷ παράθυρον, ἀριστερᾷ δὲ ἐστία. Τὰ ἐπιπλα τῆς αἰθούσης ἀπλούστατα· πρὸ τῆς ἐστίας τράπεζα καὶ ἔδρα· κατέναντι δὲ τραπέζιον καὶ ἀνάκλιτρον.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ μόνη, εἰσερχομένη ἀρεστερόθεν καὶ βαίνουσα πρὸς τὸ παράθυρον

Κάνει μνιὰ ἴμερα σήμερις ποῦ ἐν ἑματαστάθησεν ἄλλη φορά... τσ' ἄμα ἔξυπνήσῃ ὁ Μισσέρ Τζαννῆς θὰ τότε πάρω νὰ πάμενε ἔς τὸ Φαληρέα, σὰν προφές ποῦ ἐπεράσαμενε μνιὰ χαρά... (Κατερχομένη). Ἄ, μὰ τί καλά ποῦ ἐπεράσαμενε. . . . Ὁ Μισσέρ

Τζαννῆς τσι' ὁ Μισσέρ Μπουρλῆς πηαίνανε 'ς τὸ περιάλι. . . . τσ'
 ὁ Μισσέρ Μπουρλῆς ἔρριξεν ἓνα λιθάρι, τσ' ἤκανε μπλιούμ. . . .
 ὦ Α, μὰ τὰ γέλια ποῦ ἠκάνανε τοῦ διαόλου τὰ κρουλούτσια ! . . .
 (Πλησιάζουσα εἰς τὸ παράθυρον). Γιὰ 'δὲς τί εὐδιά εἶν' ἔξω . . . μοῦ θυ-
 μίζεине τῆ Χιὸ μὲ τὸ χρουσό της τὸν ἥλιο ! . . . — Ἄδουσα.

Ὅλα εἶν' ἔτσει μὲ τέτοιανε μυιὰ χάρι
 ποῦ δὲ ξέρεις πειὰ τί νὰ πρωτοθαμμάξης,
 τῆς ὠμομορφοναίς, τὸν ἥλιο, τὸ φεγγάρι,
 ἢ τῆς λεμονιαίς, ποῦ πᾶς νὰ ξεπετάξης.

Ὅντις ὁ θεὸς ἔξεχώριζε τὴν Πλάσι
 ἤκανε τῆ Χιὸ γιὰ νὰ 'χη περιβόλα,
 τσι' ὄντις πάλ' αὐτὸς τὸν κόσμον θὰ χαλάση
 ἔξ' ἀπὸ τῆ Χιὸ θὲ νὰ χαθοῦνε ὄλα.

Ὅσοι τὸ λοιπὸς ἐν εἴστεν παγεμένοι
 μὴν καθοῦστ' ἐδῶ, ἀμμέστενε 'τσει πέρα·
 τσι' ἄν ἀπ' τῆς σεισοῦς ἐν εἴστεν σκοτωμένοι
 θὰ σᾶς ξαναἰδῶ τσαὶ λέμεν τα μυιὰ μέρα !

(Παρατηροῦσα διὰ τοῦ παραθύρου καὶ ὀπισθοχωροῦσα ἐκπληκτικῶς). Οὐγοῦ μαριο-
 ληά. . . οὐγοῦ ! . . . ἴντὰ 'νε τουτανά ; . . . καλὲ ἴντὰ 'νε ; . . . Ἄλλοι
 μου ! . . . ἠχάλασενε ὁ κόσμος ! . . . Καλὲ ἴντὰ γλέπω ; . . . ἢ Σοφουληῶ
 κλώθει ! . . . Καλέ, ἐγλέπετενε κλώθει, κλώθει τοῦ πρωτοδιαβόντρου
 μου ἢ κόρη . . . γνέφει του, γνέφει του . . . τσαὶ ἐν ἔχω τὰ ματουγιά-
 λια μου νὰ τὴν 'δῶ καλλίτερη. . . (Σταυροκοπομένη.) "Ελα, Ἀϊ Γεώργη
 μου τοῦ Σταφυλᾶ, τσαὶ Παναγιά μου τοῦ Παχειά ! . . . Κοιμοῦμαι
 ἢ ὀλόρτη εἶμαι ; . . . Μὲ ποιόνα μιλεῖ ; . . . μὲ τὸ Μισσέρ Τζαννῆ μι-
 λεῖ ; μὲ τὸ Τζαννῆ ; (Σκεπτομένη.) Ὅ τὸ κάτω πάτωμα ἐν κάθουν-
 τενε μήτε ποντισοί, ἀπὸ πάνω εἶνε τὸ ταβάνι τσαὶ τὰ τσερα-
 μίδια. . . Μὰ ἐ μοῦ χωρεῖ 'ς τὸ τσεφάλι . . . Ἡ Σοφουληῶ νὰ γνέφη
 τοῦ Τζαννῆ μου ; (Βλέπουσα ἔξω.) Τσαὶ φιληά, οὐγοῦ ! . . . φιληά, στέλ-
 νει του . . . οὐγοῦ ἢ κατακακόσορτη ἴντὰ 'παθα ! . . . (Ἀπειλητικῶς.) Ἄχ,
 πρωτοδιαβόντρου μου μέγκλα, ἴντὰ μοῦ μπλεξες, νὰ μοῦ ξελο-
 γιάσης τὸν καλό μου, τὸν Μισσέρ Τζαννῆ ! . . . (Κατερχομένη.) Ἐγνοια
 σου τσαὶ δείχτω σου, Μισσέρ Τζαννῆ, τώρη δείχτω σου ! . . . (Βάλ-
 λουσα κραυγᾶς). Μισσέρ Τζαννῆ, Μισσέρ Τζαννῆ ! . . . (Κατερχομένη). Κάνει
 τὸν κουφὸ ὁ μαριόλος ! . . . Ἐγνοια σου τσαὶ θὰ σὲ διαλαλήσω ! . .
 (Ἐρχομένη ἐκ νῆου εἰς τὸ παράθυρον) Καλέ, ἐν ἠβαρέθητzen ἢ στσύλλα τσαὶ

πάλι γνέφει του ;.. Μὰ ἐν τρωγούστενε πειὰ μήτε ἀνήψητοι μήτε ψημένοι !... Οὐγοῦ !... ἤγνεψέν της νὰ φύγη... Ἦφυγε !.. ἐν εἶνε πειὰ !... (Κτυπῶσα τὴν πρὸς τὰ δεξιὰ θύραν θορυβωδῶς). Μισσέρ Τζαννῆ, Μισσέρ Τζαννῆ, ἀνοίξετενε, ... οὐγοῦ, καιούμεστενε... Μισσέρ Τζαννῆ, ἀνοίξετενε ! ..

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ, ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ φέρων κοιτωνίτην, σκοῦφον καὶ ἐμβάδας. Καλ' ἴντα λέτενε, Λουληῶ, ἴντα μόδος φωνάζετενε ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ συλλαμβάνουσα αὐτὸν ἀπὸ τῆς χειρὸς. Σ τὴ φάκα ἤπιασά σε, πρωτοδιαβόντρου γιέ, χειροπιαστὸ ἤπιασά σε !... .

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Μπᾶς τσ' ἔλωλαθήκατενε, μάτιά μου; ποῦ καιούμεστενε ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ σύρουσα αὐτόν. 'Ελάστεν' ἐδῶ, αἰτσάρη, ἀκούκαλε.....

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Σταθήτενε νὰ φωνάξω τλουμπατζῆδες ὠχονοῦς....

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Καλλίτερη νὰ καιούμεε, κουκκόμυαλε ...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Καλ' ἴντα λές, Λουληῶ ; καιούμεστενε, καίγεται τὸ ἔχει μας, τσαί ἐν τὸ 'χουμε τσαί 'ς τὴ σιγουρτά .. Οὐγοῦ ὁ κατακακόσορτος, οὐγοῦ !... .

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἦ φωτιά ἠσβύστηκενε.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἦσβύστηκενε ; τσαί ποῦ ἤπιασενε ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Σὲ καμνιά μεριά.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ ἐκπληκτος. Ἐν ἠκαιούμαστενε;... τσαί τότενε ἐλωλαθήκατενε τσαί μ' ἐξυπνήσετενε 'ς τὸν πρῶτο;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Κοιμούστενε ;... αἰ, μαριόλε, κοιμούστενε ;...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Κοιμούμουνε, Λουληῶ μου, νὰ σᾶς χαρῶ...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Τσ' ἔχετενε μούρη τσαί μὲ γλέπετενε, τσαί μοῦ λέτενε νὰ σᾶς χαρῶ... τσαί ἐ γίνουμαι λιλικιά γιὰ νὰ σᾶς βγάλω τὸ φεγγίτη σας, πρωτοδιαβόντρου μου μαριόλο, ποῦ θαρρεῖτενε πῶς εἰστενε εἰκοσάρης ἢ μούρη σας ;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Καλ' ἴντα λέτενε, Λουληῶ ;... ἴντα κάνετενε ; θέτενε νὰ μὲ στραβώστετενε ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἀγρίως. Ναίστσε, ἄτσαλε.....

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἔτσι νὰ χωρατεύετενε ; . . . . θαρρεῖτενε πῶς εἰστενε 'ς τὰ χρόνια ποῦ ἐκλώθαμενε;... Πάει πειὰ, ἐγεράσαμενε, ἐγεράσαμενε, λέγω σας.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. 'Τσεῖνο ποῦ 'θελα νὰ σᾶς 'πῶ μοῦ λέτενε ἀδιὰ-
λογα, διαβόλου ἀνηφόρη; Εἶδετενε μαριοληά; 'Ετοῦτο μήτε ὁ
Θεὸς τὸ βαστᾶ, μήτε ἡ γῆς τὸ ἀπομένει!....

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ σταυροκοπούμενος. "Ελα, "Αἰ Γιάννη μου τοῦ
Βουδουμάτη!... μπᾶς κ' εἶδετενε, Λουλιώ μου, στοιχειό;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. 'Εν εἶδα στοιχειὸν... ἐν εἶδα στοιχειὸν.... ἐν,
ἐν, ἐν εἶδα....

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Τὸ λοιπός;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ κλαίουσα. Εἶδα σε, μαριόλε, εἶδα σε νὰ γνέφης της.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ ἐκπληκτος. Νὰ γνέφω της;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Βρὲ ἴντᾶ 'καμά σου, στουλλί, τσαί μ' ἐβα-
ρέθητσες σὰν τὸ παληό σου χράμι;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. 'Ηγώ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. "Αχ... ἡ κατακακόσορτη!... 'Αλλοῖ μου....
ἴντᾶ 'παθα! . . "Αδουσα ἐν διωδίᾳ μετὰ τοῦ Μισσέρ Τζαννῆ.

'Εν ἦταν νὰ μὴ γεννηθῶ

ποτέσ νὰ μ' εἶχα ζήσει

"Αχ, ἄχ, Μισσέρ Τζαννῆ, Μισσέρ Τζαννῆ,

ποῦ βρέθητσες μπροστά μου

τσαί σ' ἀγάπησα;....

παρὰ ποῦ ἔπεσα σ' αὐτόν,

γιὰ νὰ μὲ τυραγήση

"Αχ, ἄχ, κτλ.

Αὐτὰ περίμενα ἠγὼ

μέσ' 'ς τὰ τριάντα χρόνια

"Αχ, ἄχ, κτλ.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ ἄδων ἐν διωδίᾳ.

'Εν ἔχεις δίκην νὰ τὸ λὲς

πῶς ὄτι σὲ βαρνοῦμαι.

"Αχ, ἄχ, τσυρὰ Λουλιώ, τσυρὰ Λουλιώ.

μᾶς ἄφησεν ἡ ρειότης

ἐγεράσαμεν

"Οὔτις θὰ φάω καὶ θὰ πιῶ

μ' ἀρέσει νὰ κοιμοῦμαι.

"Αχ, ἄχ, κτλ.

Αὐτὰ ἔχει ' τοῦτος ὁ ντουριᾶς
μπορεῖς νὰ τὸν ἀλλάξεις;

*Αχ, ἄχ, κτλ.

τώρα νὰ πῆς καλὴ ψυχὴ
καὶ τήραξε ν' ἀράξης

*Αχ, ἄχ, κτλ.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. *Α μπορεῖτε 'δῆτε με καλὰ καλὰ... τσαὶ ὕστερης πῆτενε ἴντα μοῦ πλέξετενε.....

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἰντα σᾶς ἔπλεξα, σπαρτάρα μου;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Καλέ, ἐν τоне γλέπετε ποῦ μοῦ κάνει τσαὶ τὸν ἀνήξερο τώρα ὁ πισσήτης;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Νὰ σᾶς χαρῶ, Λουλήτσα μου, ἐ σᾶς καταλαβαίνω... ἐ σκαμπάζω αὐτὰ ποῦ λέτενε....

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἐ μὲ καταλαβαίνετε; ἐ μὲ καταλαβαίνετε ...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. *Οέσκε, νὰ συχωρεθῆ ὁ πάης μου...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Καλέ, ἐ βλέπετενε στοῦδιο ποῦ τὸ βαστᾶ τσαὶ κάνει πῶς ἐ ξέρει τίποτι; ... Οὔγου!.... οὔγου!.... ἐ βαστῶ πειά.... φύγετενε νὰ μὴ σᾶς γλέπω.... φύγετενε...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ Νὰ φύγω;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *πίπτουσα ἐπὶ ἰδωλίου*. Καλέ, ἔ βρίσχετε κανεῖς νὰ φέρῃ μνιὰ γουληὰ νερό; Οὔγου, νερό, νερό, νερό!.....

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ *τρέγων ἐν τῇ αἰθούσῃ*. Νερό!... ποῦ εἶν' τ' ἀμουλλάτσι; ... ἄ, νάτο, 'ς τὴν ἰστιά. [Πλησιάζων τὴν Ἀμμια Λούλαν] *Ἐλα, Λουληώ μου.... ἄνοιξε τὸ στόμα σου.... μὴ σφίγγῃς τὰ δόδια σου... πιέ το μονοτάρους... νὰ σοῦ τρίψω τσαὶ τὸν ἀντικούτικα....

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *συνερχομένη καὶ ἀπωθοῦσα τὸν Μισσέρ Τζαννῆν*. *Οχι.... φύγετενε σεῖς... καλλίτερη νὰ μοῦ ἐδίνετενε φαρμάκι...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Φαρμάκι;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. *Αχ, Μισσέρ Τζαννῆ μου, θέτενε νὰ μὲ στείλετενε 'ς τὸν Ἄδη τὴν κατακαχόσορτη;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Οὔγου!... φουρτοῦνα ποῦ μοῦ 'ρθενε... ἴντὰ 'χέτενε;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ; Ἰντὰ 'χω, ἄπιστε; ἴντὰ 'χω;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἄπιστος ἡγῶ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἡῦρετενε ἀμνὶ τσαὶ 'κάνατε τὴ δουλειά σας καθὼς ἠθέλετενε τὴν ὠρα ποῦ ἡγῶ ἡμάζευγα τὰ ποδηγούμενα; ... Εἶχετενε γιὰ σύντζυγο μιὰ συμμαζώχτρια τσαὶ 'πήγετεν νὰ ρίξετε τὰ μάτια σας σὲ μνιὰ διωματάρα!.... Ἰντα κρυφθαθιβολαῖς μοῦ 'σκαρώνετενε ἀπὸ τὰ παραθύρια πωροῦ πωροῦ; ... Τσαὶ

ἴντα παράπονο μπορεῖτενε νά 'χετενε μ' ἐμένανε ποῦ ἀμπὸς σᾶς εἶδα ἐν ἔματαγνώμισα τσαὶ μονοβολαῖς 'γίνηκα διτσή σας ; ἴντα ἀπηλογιά θὰ δώσετενε 'ς τὸ θεὸ γιὰ μένανε ποῦ ἔσινὰς τὰ ξεφτάτεν εὐτύς ; ἴντά 'χω μ' ἐρωτάτενε, διαβόντρου φαφλιόνι ;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ *ἐκανιστάμενος*. Φαφλιόνι !..

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἦδωκά σας τὸ ἔχει μου, τὰ μούρξια μου, τὴ μαστίχη μου, τὸ πορτοκάλλι μου, τρία ζᾶ τσαὶ δύο ἀλεβοῦδες... Ἦδωκά σας ἕναν μπύργο μὲ τρεῖς ὀντάδες, ἦδωκά σας τὸν τζουμπὲ τσαὶ τὰ καλούπια τοῦ πάη μου, ἦδωκά σας εἴκοσι πῆχες χωράφι 'ς τὸ Κοντάρι... τσαὶ τί ἐν σᾶς ἦδωκα ; ... τσαὶ δυὸ πουγγιά μετρητά... Τσαὶ ὕστερης ἀπὸ τριάντα χρόνια ποῦ ζοῦμενε σὰν περιστεράτσια μὲ ποτίζετενε, Μισσέρ Τζαννῆ μου, τοῦ κόσμου τὰ φαρμάκια ;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Καλὲ γιὰ μένα λέτενε, Λουληῶ μου ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Γιὰ σᾶς ποῦ σᾶς ἀγαπούμενε, ζαχαρένιε μου, γιὰ σᾶς ... τσαὶ σεῖς μοῦ πικραίνετε τῆς Λουληῶς σας τὴν καρδιά, ποῦ ἤγλεπέ σας μέσ' 'ς τὸ στόμα...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. *ἴδια*. Οὐγοῦ !.. τὴν ἐζαβλάκωσε ἡ τρέλλα !..

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Μὰ ξέρω 'γὼ ἴντα μὸδος μοῦ τὰ κάνετε ἐτουτανά... γιὰτὶ ἐν ἠθέλησεν ἡ χάρι της νὰ μοῦ χαρίσῃ ἕναν παιδάκι... γι' αὐτὸ μοῦ ψήνετενε 'ς τὰ ἀχειλάκι μου τὸ ψάρι...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. ἴντα ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Πιταγοῦ θὰ πάω 'ς τὸν ἀδερφό μου, ... τσαὶ θὰ δῆτενε ἴντα μὸδος βαρεῖ τὸν σιὸρ Καλούπα τὸ χέρι... τσαὶ αὔριο θὰ πάμενε 'ς τὸ δεσπότη !..

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. 'Σ τὸ δεσπότη ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *κλαίουσα καὶ ἀπερχομένη*. Ὑστερης ἀπὸ τριάντα χρόνια χωριζοῦμεστενε !...

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ *μόνος*.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ *διατρέχων τὴν αἴθουσαν καὶ τὴν κόμην αὐτοῦ ἀνασπῶν*. Ἄ, κατακακόσορτη Λουληῶ μου !... ἴντά 'μελλέ σου νὰ σ' εὔρ' ἡ κατση ὦρα !.. Ἠλωλάθηκενε ἡ Λουλήτσα μου, ἠλωλάθηκενε !..

"Ωφου, φλαγκάρα ποῦ 'ψε 'ς τὰ σωτικὰ μου! . . . Τσαὶ ἔντα θὰ γενῶ ; ποῦ νὰ 'βρω παρηγοριά ; "Αγιέ μου Τρύφω καὶ κάνε τὸ θάμμα σου ! . . . Ἀδων.

Ἰντά 'ρ' τοῦ—

ὦ, κακὸ ποῦ μοῦ 'ρθε,
ἔντα 'ρ' τοῦτα ποῦ ζητάει;

'ς τὰ γερά—

βόηθα μ' ἄγιε Τρύφω,
'ς τὰ γεράματά της τώρη,
μὲ τὸ Γραῖγο ποῦ φυσάει
ποιδὸς μπορεῖ γιὰ νὰ 'βγῆ πλώρη ! . .

Ποῦ 'θυμή—

ὦ, κακὸ ποῦ μοῦ 'ρθε,
ποῦ 'θυμήθηκε τὴ Σάρα,

καὶ γυρέ—

βόηθα μ' ἄγιε Τρύφω,
καὶ γυρεύγει νὰ τῆς μοιάση,
σὰν νὰ ἦταν σαραντάρρα
'ς τὸ ζουμί της θὲ' νὰ βράση ! . .

Ὅλα τοῦ—

ὦ, κακὸ ποῦ μοῦ 'ρθε,
ὅλα τοῦτα 'ρ' ζαβομάραις,

ἐν τὰ νοιώ—

βόηθα μ' ἄγιε Τρύφω,
ἐν τὰ νοιώθω 'ς τὸ θεό μου
ἄραις μάραις, κουκουνάραις
ἠλωλάθηκ' ἡ Δουληώ μου ! . .

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ, ΦΙΛΙΠΠΟΣ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ τὴν κεφαλὴν διὰ τῆς θύρας εἰσάγων. Καλημερούδια σας !.... Μπᾶ!... κοιμᾶται!... (Εἰσερχόμενος) "Αἶ, αἶ... καὶ ἡ Σοφία ὅπου κι' ἂν εἶνε θὰ ἔλθῃ... Πρέπει νὰ τὸν ξυπνήσω (Βήχων) Γκχμ. γκχμ! . Τίποτε!... ὕπνο ποῦ σοῦ τὸ κάνει!... τριῶν βωδιῶν!... Ναί, μᾶς αὐτὸ δὲν πάει!... (Βήχων καὶ πάλιν) Γκχμ. γκχμ!...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ ὀλοφυρόμενος. Λουληῶ μου!...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ πλησιάζων. Θεῖε !...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ στρεφόμενος. Ἐσεῖς εἴστενε, Φιλιππῆ ;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Τί ἔχεις θεῖε ; γιατί κλαῖς ;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ ἐγειρόμενος. Ἰντὰ ἔχω, γυιοῦκα μου ;... ἤχά-θηκα, ἤσβυσα... Ἡ Ἄμμια Λούλα ἤχασεν τ' ἀστρακιά της !...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Τί λές ;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ναίστσε, γυιοῦκά μου.... ἤχασέν τα.... τσαί ἐν ξέρω τσ' ἐγὼ ἴντα θὰ πάθω.... γιατί πονεῖ με, γυιοῦκά μου, πονεῖ με ἡ Λουλήτσα μου, τσαί πάει πάει.... ἄνεμος τῶν ἄνέμων ἔχαθήκαμε !... .

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Μὰ πῶς ; χθές ἀκόμα ἦταν καλά.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Καλὲ χτές ;... ἴντα χτές ; σήμερη τὸ ταχὺ ἦτανε σὰν τὸ μῆλο μου ἴμιλιε, μου ἔγελανε, ἠφάγαμενε, κ' ἔτσι ὀλ' ἀντάμα ἔτσει ποῦ ἔπαιρνα τὸν πρῶτο, ἀκοῦς τῆνε νὰ φωνάζη μου : «Καιούμαστενε, καιούμαστενε !» Μὲ μνιὰ σηκόνομαι, ἔρχομαι μέσ' ἔς τὴν καμμινά, καὶ ἴντα νὰ ἴδῶ γυιοῦκά μου ; τὴν ἄμμια σου νὰ μοῦ λέ' ἄλλα τῶν ἄλλῶ !... νὰ μοῦ διαβάζη τὸ χιλιάδι μου, τσαί νὰ γώζεται, τσαί νὰ μὲ σέρνη σὰν παιδὶ μέσ' ἔς τὸ σαλῶτό μας.... Τσαί μοῦ ἔλεγε, τσαί ἴντα ἐμοῦ ἔλεγε ;... τσαί ξέρω ἔγὼ ἴντα μοῦ ἔλεγε ;... Σούρδου μπούρδου ἔλεγέν τα !...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Μπᾶ !

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Γιὰ ἔπέ μου, Φιλιππῆ μου, λωλὰ καμῶματα ἐν εἶν' αὐτά ;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Τί νὰ σοῦ εἰπῶ, θεῖε μου, λυποῦμαι γιὰ ὅσα μοῦ λές.... δὲν πιστεύω ὅμως νὰ εἶνε καὶ μεγάλο τὸ κακό.... τὰ νεῦρα της ἴσως νὰ ἔχῃ.... διότι τώρα τώρα τὰ ἔχει πολὺ συχνά.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Τὰ νεῦρα της ;... ἀγέρι ποῦ λέμενε ;...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Ἀγέρι, ναί.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Καλὲ ἐν εἶνε νεῦρα αὐτά, ἐτοῦτο ἦταν κατῶν ὥρα, παιδάτσι μου ..

ΦΙΛΙΠΠΟΣ *ἰδίᾳ.* Διατί δὲν ἔρχεται ἡ Σοφία ;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἐ μοῦ λές, γυιοῦκα μου, ἴντα νὰ κάμω τώρη, ποῦ μοῦ ἴρθενε ἔτσινάς ἀνάφραντα ;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Μὰ τὸ καλλίτερο ποῦ ἔχεις νὰ κάμης εἶνε νὰ φωνάξης τὸ γιατρό.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Δίχηρ ἔχεις ἄματις... νὰ φέρουμενε γιατρό... νὰ φέρουμεν τὸν πατριώτη μας, μὰ ποῦ ἴνε φωτιά ὁ ἔρημος τσαὶ λογιάζει τσαὶ τοὺς Χιώνταις μέσ' ἔς τοὺς ἀθρώπους! ..

ΦΙΛΙΠΠΟΣ *ἰδίᾳ γελῶν.* Αὐτὸ εἶνε ποῦ τὸν καίει.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἐν τρέχεις μνιὰ στιγμὴ ἔμναά;....

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Ποῦ ;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἐμναά ἔς τὴν Ἀστυκλανικὴ ποῦ ἴνε μελίτσι τὰ γιατρουδάκια..., Τρέξε, Φιλιππῆ μου μεσαργιά, νὰ χαρῆς τὸν πάη σου....

ΦΙΛΙΠΠΟΣ *ἰδίᾳ.* Ἄϊ, ἄϊ, ἄϊ.... καὶ ἂν ἔλθῃ ἡ Σοφία καὶ δέ μ' εὔρη ;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Αὐτοῦνοι μὲ μνιὰ δραχμὴ πᾶνε τσαὶ ἔς τῆς Τράχωνες....

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Ξέρεις τί, θεῖε μου ;... νὰ πᾶς ὁ ἴδιος.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. ἴντα μὸδος νὰ πάω ποῦ ἴκοπήκανε τὰ ἦπατά μου καὶ κουφογονατιάζω ;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ *ἰδίᾳ.* Τὸν λυποῦμαι τὸν καῦμένο, μὰ ἂν ἔλθῃ ἡ Σοφία ;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἄμ' ἀανά !....

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Τίποτε.... πρέπει νὰ πᾶς μόνος σου, διότι δὲν κάμνει νὰ σὲ ξανκιδῆ.... ἀφροῦ εἶνε καὶ εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Καλό, γυιοῦκα μου, νὰ πάω.... καὶ νὰ ἴνε σήμερη γιορτὴ ποῦ ἴχουν τ' ἀγώγια φωτιά !

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Αἶ, δὲν κειράζει τώρα....

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Σὰν τὸ πουλί πετιοῦμαι, γυιοῦκα μου, μὰ τὴν Λουληώ μου τσαὶ τὰ μάτια σου.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Μεῖνε ἤσυχος.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ *ἐπιστρεφόμενος.* Τσαὶ τὸ νοῦ σου νὰ μὴν τὴν ἀγγρίσης. .. ἄφησέ τὴν νὰ λέ', νὰ λέ', νὰ λέ' ἄπαν' ἄπανωτοῦ, γιὰ νὰ ξεθυμάνῃ τὸ κακό.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Ναί, ναί.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἐπίστευές το, γυιοῦχα μου, ἔτοῦτο;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Ποτέ!

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ *εἰσερχόμενος εἰς τὸ δωμάτιόν του.* Μήτ' ἐγώ!

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ *μόνος.*

ΦΙΛΙΠΠΟΣ *παρατηρῶν πρὸς τὸ μέρος ὅθεν ἐξῆλθεν ὁ Μισσέρ Τζαννης.* Καὶ τώρα τί ἐκάναμε;... δὲν ἐκάναμε τίποτε ἂν 'τρελλάθηκε πραγματικῶς ἡ θεία... Νὰ 'τρελλάθηκε;... ἂ, μπᾶ!... ἔτσι θὰ τοῦ φαίνεται τοῦ θείου.... Ὅπως εἶπα θὰ εἶνε... τὰ νεῦρα της θὰ ἔχη..... Γιατί ὅμως νὰ μὴν ἔρχεται ἡ Σοφία;.. τῆς ἔκαμε νόημα νὰ ἔλθῃ ἐδῶ καὶ μοῦ ἔδωσε νὰ καταλάβω πῶς τὸ ἐνόησε... πῶς δὲν ἔρχεται ὅμως; (*Κατερχόμενος*) Ἔως τώρα καλὰ πηγαίνομεν, ἀλλ' ἂν μᾶς πάρουν ἀπὸ τὸ πλάγι μυρωδιὰ δὲν θὰ τὴν βλέπω παρὰ ἐδῶ καὶ ὁ θεὸς ἤξεύρει πότε!... (*Ἀνίσχυος*) Ἄ, μὰ τί κάμνει τόσην ὥραν καὶ δὲν φαίνεται;...

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ, ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἦβαλά τα τὰ σουρέλλα, ποῦ νὰ μὴν ἤτω-
να νὰν τὰ βάλω. .

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Ἐδῶ εἶσαι ἀκόμα, θεῖε;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Πάω, Φιλιππῆ μου, πάω....

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Πήγαινε γρήγορα...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Τὴν ὀρδινῆά μου τσούτταξε...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Μὴ σὲ μέλη....

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Τσι' ἂν σοῦ φέξῃ μνιὰ δυὸ ξυλειαῖς νὰ μὴ
βγάλῃς τσιμουδιά.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ *πεφοβισμένος.* Μὰ εἶνε λοιπὸν μανιώδης;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἐν ἡξέρω ἴντά νε, παιδί μου, μὰ εἶνε με-
γάλο τὸ κηκό της, γυιοῦχα μου, γιατί ξέρεις... κάθε Χιώντης
ἔχει μνιὰ βιδιά... μὰ πόσαις βιδιαῖς ἔχουνε ἡ Χιώντισσαις κα-
νεῖς ἐν τὸ ξέρει.

Ἐξέρχεται.

ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ μόνος.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ *ἐκπληχτός*. Διάβολε, διάβολε, διάβολε... φαίνεται ὅτι τὸ πρᾶγμα εἶνε σπουδαῖον καὶ τότε ἡ Σοφία δὲν πρέπει νὰ ἔλθῃ ἐδῶ... Πῶς νὰ τὴν εἰδοποιήσω..., νὰ πάω κάτω πάλι;.. (Πλησιάζων εἰς τὸ παράθυρον καὶ βλέπων ἔξω). Τὸ παράθυρό της εἶνε κλειστό... ἂν κάμω ὀλίγον θόρυβον ἴσως μὲ ἀκούσῃ... ἀλλὰ καὶ ἡ θεία μπορεῖ ν' ἀκούσῃ καὶ νὰ ἔλθῃ νὰ μὲ πιάσῃ... (Εἰσερχόμενος εἰς τὸ δωμάτιον δεξιὰ). Ἄπ' ἐδῶ ἀπὸ τὸ γραφεῖον τοῦ θείου ἤμπορῶ νὰ συννενοηθῶ καλλίτερα....

ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΟΗ

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ μόνη.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *εἰσερχομένη*, καθ' ἣν στιγμήν ὁ Φίλιππος ἀφανίζεται εἰς τὸ δωμάτιον. Φεύγει μου ὁ μαριόλος... πάχνα πάχνα φεύγει μου...μά, ἔγνοια σου καὶ τώρη δείχνω σου... (Μετὰ λύπης). Τριάντα χρόνια νὰ τοῦ δώκω τσαὶ τὴν ψυχὴ τσαὶ τὴ ζωὴ μου, τσαὶ ὕστερης ὁ ἄπιστος, ὁ διαστραμμένος, νὰ ξεχνᾷ τὴ Λουληῶ του !... — Ἄδουσα.

**Ὅστις ἔρωτοπαρθήκαμε
μ' ἤγλεπε μέσ' ἔς τὰ μάτια,
γιὰ κάθετ τίς ποῦ ἔγυρευγα
γινοῦντανε κομμάτια,
μοῦ ἔφερνε πασουμάκια
κρίνα τσαὶ γιασουμάκια,*

*ὄλον τὸν κόσμον ἐξέχναγε,
ἄχ. ἄχ....
γιὰ μένα μοναχὴ
ἤμουν τσουρὰ τσαὶ ἀφέντρα του,
ἄχ. ἄχ....
τοῦ τοῦ τοῦ ἡ ψυχὴ !*

Τώρα μ' ἀρριέται ὁ ἄπιστος
 τσαὶ κλώθει μὲ τῆς ἄλλαις.
 'ε τὰ παραθύρια, 'ε τῆς ἀύλαις,
 'ε τοὺς δρόμους τσαὶ 'ε τῆς σκάλαις.
 λέει γλυκὰ λογάκια,
 κάνει γλαρὰ ματάκια,
 τσ' εὐρῆκε τὴ γειτόνισσα
 ἄχ, ἄχ.
 τὴν παλιὸ Σοφουληώ,
 γιὰ τὰ ξεχάση ὁ ἄτσαλος
 ἄχ, ἄχ,
 ἐμένα τὴ Λουληώ !...

Μὰ ἔγνοια σου, Μισσέρ Τζαννῆ, τσαὶ τώρη δείχνω σου...

Τρέπεται πρὸς τὴν θύραν τοῦ βάρους.

ΣΚΗΝΗ ENNATH

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ, ΣΟΦΙΑ.

ΣΟΦΙΑ. εἰσερχομένη. Γιὰ ποῦ; γιὰ ποῦ, Ἄμμια Λουῖλα ; Καλημέρα σας.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἰδία. Ἐν τῆνε, τοῦ διαβόντρου ἡ κόρη !...

ΣΟΦΙΑ περισκοποῦσα τὴν αἴθουσαν ἰδία. Δὲν ἦλθεν ἀκόμη ὁ Φίλιππος ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἐσεῖς εἴστενε ;

ΣΟΦΙΑ. κατερχομένη. Ναί, καὶ μὲ τὸ ἐργόχειρόν μου... Καλά, δὲν μὲ φιλεῖτε ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἰδία. Ἄ, τὴν κουκουγιάβλα !

ΣΟΦΙΑ περισκοποῦσα πάντοτε τὴν αἴθουσαν ἰδία. Πῶς δὲν εἶν' ἐδῶ ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἰδία. Γυρεύγει τονε ἡ ἄπιστη.., ὁσμάται σὰν τὸ λαγωνικό.

ΣΟΦΙΑ ἰδία. Περίεργον !...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. περιπτυσσομένη αὐτὴν. Ἐλάστενε νὰ σᾶς φιλῆσω...

ΣΟΦΙΑ ὀπισθοχωροῦσα ἔντρομος. ὦ !...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἰδία περιχαρῆς. Ἄχ... τὴν αἰμάτωσα !...

ΣΟΦΙΑ φέρουσα τὴν χεῖρα εἰς τὴν παρειάν. Καλὲ σεῖς μ' ἔδαγκάσατε, Ἄμμια Λουῖλα...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἐδάγκωσά σας ; μπᾶ, μπᾶ !... μὴν τὸ λέ-
τενε μήτε γιὰ χωρατό... τὸ δόδι μου ἔεπετάχτηκεν χωρὶς νὰ
θέλῃ...

ΣΟΦΙΑ ἰδία παρατηροῦσα εἰς τὸν καθρέπτην. Ἄς μοῦ ἔλειπε τέτοιο φιλί..

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἀκούουσα θόρυβον ἐν τῷ δωματίῳ δεξιᾷ ἰδία. Ἴντα κάνει ὁ
ἄτσαλος ;... τηλεγραφίζει τῆς ; (Διευθυνομένη πρὸς τὴν θύραν δεξιᾷ). Μὰ
ἐθὰ πιάσῃ τὸ λαγό !, .

ΣΟΦΙΑ. Ποῦ πᾶτε ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἐ σᾶς κόβγει... ἐφεύγω...

ΣΟΦΙΑ παρατηροῦσα πάντοτε εἰς τὸν καθρέπτην ἰδία. Κύτταξε τί σημάδι
μοῦ ἔκαμε ἡ μπαμπόγρηα... κι' ἂν μὲ ἰδῇ ἔτσι ὁ Φίλιππος ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἥτις ἤνοιξε τὴν θύραν ἔλαβε τὴν κλειδα καὶ ἐκλείδωσεν αὐτήν.
Τώρῃ, καθήστικνε ἴτα μ' αὔριο τὸ ταχὺ σὰν ποντικὸς ε' τῆ φάκα,
Μισσέρ Τζαννῆ.

ΣΟΦΙΑ. Μήπως σᾶς ἐμποδίζω ; γιὰτί σᾶς βλέπω ἔτοιμη νὰ
ἔβγετε ἔξω.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἐν ἤξερα πῶς θὰ ῥθετενε. (Ἰδία) Φρόνιμα,
Λουληώ, φρόνιμα !...

ΣΟΦΙΑ. Μὰ ἂν εἶνε νὰ ἔβγετε...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἐν πειράζει, καλέ... καθήστικνε... (Ἀποβάλ-
λουσα τὸν πῆλον τῆς). Πάρετενε μνιὰ καρέγα. (Σύρουσα τὴν ἔδραν). Θέτενε
τὴν καλόπαντρη ;... καθήστικνε...

ΣΟΦΙΑ καθημένη ἐπὶ ἔδωλιου. Ἄ... σᾶς εὐχαριστῶ... ἠξεύρω ὅτι μ'
ἀγαπᾶτε πολὺ, καὶ πῶς θὰ σᾶς ἀνταποδώσω τὰς τόσας περιποι-
ήσεις σας ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἰδία. Διαβολοκόριτσο !...

ΣΟΦΙΑ Τί εἶπατε ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ καθημένη. Εἶπα πῶς εἴστενε μνιὰ χαρά.

ΣΟΦΙΑ ἐργαζομένη. Μὲ κολακεύετε...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἰδία Ἄλογοφάϊσσα !...

ΣΟΦΙΑ. Δὲν ἔκαμα καλὰ ποῦ ἔφερα τὸ ἐργόχειρόν μου μαζῆ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἀκούουσα τὸν κρέτον. Καλὰ ἐκάματενε.

ΣΟΦΙΑ. Κ' ἔτσι θὰ μείνω ἴσα μὲ τὸ βράδυ.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἰδία. Ἐκεινὰ θὲ νὰ σκάσῃ ὁ ἔρημιος.

ΣΟΦΙΑ. Ἄν μὲ θέλετε.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ παρατηροῦσα αὐτὴν ἰδία. Ἐξωψίασενε ἀκούοντας τοῦ
Μισσέρ Τζαννῆ τὸν τηλεγράφο...

ΣΟΦΙΑ περισκοποῦσα τὴν αἴθουσαν ἰδία. Περίεργον ὁμως νὰ μὴν ἔλθῃ

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ Ἴντα ἔχεις, Σοφουλῆ ;

- ΣΟΦΙΑ *ἀφελῶς*. Καλὰ διατί ;
 ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *παρατηροῦσα αὐτὴν ὑπόπτως*. Μοῦ φαίνεται πῶς κά-
 ποινε γυρεύεις.
 ΣΟΦΙΑ *ταρασσομένη*. Ἐγώ ;
 ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *ἰδίᾳ*. Ἐν μπορεῖ νὰ κρουφτῇ ὁ δαίμονας !
 ΣΟΦΙΑ *ἰδίᾳ* Μήπως μᾶς ἔννοιωσε ;
 ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ Ἴμπα θές κανέναν ;
 ΣΟΦΙΑ. Ποῖόν νὰ θέλω ;... ὁ Μιτσέρ Τζαννῆς εἶνε καλά ;
 ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *ἀναπηδῶσα* Νὰ ἴμαστε.
 ΣΟΦΙΑ *ἰδίᾳ* Ἄς τῆς ἀλλάξωμε τὴν ὀμιλία.
 ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Καλά, καλά... εὐχαριστῶ σας.
 ΣΟΦΙΑ. Καὶ δὲ θὰ τὸν ἴδουμε ;
 ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *ἀγρίως*. Ἴντα ; (*ἰδίᾳ* *ησύχως*) Ἀπομονή !... (*Προσπα-
 θοῦσα νὰ μειδιάσῃ*). Ὅεσκε... ἐ θὰ τὸν ἴδῃτε...
 ΣΟΦΙΑ *ἀκούουσα τὸν κρότον*. Ἐργάζεται ;
 ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Νάισκε... μαστορεύει... κόβγει... καρφώνει...
 ρουκανίζει. . ἀρέσει του νὰ πλανίζῃ.
 ΣΟΦΙΑ. Ὅχι δά ;
 ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *ἰδίᾳ*. Τῆ μαριόλα !... ἐ μὲ καταλαβαίνει ἄ-
 ματις !...
 ΣΟΦΙΑ. Καὶ αὐτὸς κάμνει ὅλον αὐτὸν τὸν θόρυβον ;
 ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *ἰδίᾳ*. Ἄ, τὴν ἄτσαλη !... ἂν ἠμπόρεια νὰ τῆς
 ἔδωνα καμμινιά ξεστρεφτή !, .
 ΣΟΦΙΑ *γελῶσα*. Ἀλλόκοτος ἰδέα !...
 ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *ἀγρίως*. Μά !... [*ἰδίᾳ*] Ἀπομονή... ἀπομονή !...
 ΣΟΦΙΑ. Κάτι ἠθέλατε νὰ εἰπῆτε...
 ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *ἐγειρομένη*. Τίποτι... τίποτι... τῆ γουρμαθιά τ'
 ἄδραχτιοῦ μου γυρεύγω...
 ΣΟΦΙΑ *ἰδίᾳ*. Μήπως δὲν μ' ἐνόησεν ὁ Φίλιππος ;... Καὶ ὅμως
 τοῦ ἔδωσα νὰ τὸ καταλάβῃ φανερά πῶς θὰ ἔλθω ἐδῶ...
 ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἡῦρα τὴν...
 ΣΟΦΙΑ *δεικνύουσα τὴ ἐργόχειρόν της*. Κυττάξετε πόσο ἔκαμα, καὶ ἡ
 μαμὰ μὲ μαλόνει κάθε ἡμέρα
 ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *καθημένη*. Μαλόνει σε, μὰ ὄχι σὰν ποῦ πρέπει...
 ΣΟΦΙΑ *μειδιῶσα*. Ἄ... θέλετε νὰ μὲ μαλόνῃ περισσότερο ;
 ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Νὰ σοῦ ἴπῳ, κόρη μου, καμμινιά φορὰ ἡ
 μάνναις χαλοῦντα τὰ κορίτσια τους, γιατί ἐ κάθουντενε σὰ λιλι-
 κιαὶς ἔς τ' αὐτιά νὰ λέν, νὰ λέν, νὰ λέν γιὰ νὰ τοὺς πῆξουν τὸ

μυαλό, μόνο αφήνουν τα 'ς τὸ δρόμο τὸν κακὸ τσαί χάνουν-
τενε !. .

ΣΟΦΙΑ *ιδία*. Ἄϊ... ἄϊ!... μᾶς ἐπῆρε μυρωδιά!...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *ιδία*. Εἶχασέν τα ἡ μαριόλα!... γιὰ 'δὲς ἔντα
λογῆς ἀποξυλώθη!... Ἄδουσα ἐν διωδία Ἄρ. 6.

Ἐν ἔχει γὰ μοῦ φύγη πειά,
τὴν ἥπιασα 'ς τὴ φάκα,
καὶ ὠχοροῦς 'ς τὴν τσάτσα της
θὲ γὰ τὴν μαρτατέψω.
Κι' ἄν ἐν τῆς σπάση τῆς λωλῆς
'ς τὴ μούρη τὴν πινάκα
ἠγὼ μὲ τὸ ἀδράχτι μου
'ς τὸ ξύλο θὰ τὴν ρέψω.

Εἶδες ἐκεῖ τὴν ἄτσαλη
γὰ μοῦ τὸν ξελογιάση
καὶ μέσ' ἀπὸ τὰ χέρια μου
γὰ ῥθῆ γὰ μοῦ τὸν πάρη ;
Ἄχ, μέγκλα μπακαριάρικη,
ξετούπωτο κουμάσι,
ὄσαις ξυλειαῖς ἐν ἠφαγες
θὰ φᾶς μὲ τὸ καντάρι !...

ΣΟΦΙΑ *ὁμοίως*.

Ἄχ, ἄν μᾶς 'πῆρε μυρωδιά
θ' ἀρχισὴ γὰ φωνάζη
καὶ ἴσια 'ς τὴ μητέρα μου
θὰ πᾶ' γὰ μᾶς προδώση
ἀγρίεψε τὸ μάτι της,
πῶ, πῶ !.. πῶς μὲ κυττάζει,
τὶ ξέρεις τί θὰ τῆς εἰπῆ,
πῶς θὰ τ' ἀνακατώση !

Πρέπει μὲ τέχνη, μὲ καλό,
μὲ τρόπο γὰ τὴν πάρω,
καὶ σὰν γὰ ἦταν θεῖτσά μου

τὰ τῆς τὸ ἠμολογήσω,
 γιὰτὶ ἀλλήως ἐχάθηκα
 δὲ θὰ τὴ σκαπουλάρω,
 καὶ δὲν θὰ ἠμπορέσω πειὰ
 ἐδῶ τὰ τοῦ ἠμιλήσω !

Ἔχετε δίκαιον, δὲν λέγω... μὰ πόσαις φοραῖς καὶ τὰ κορίτσα δὲν ἔχουν ἄδικο τὰ καυμένα... διότι ἐπὶ τέλους ἂν μία νέα ἀγαπήσῃ κανέναν, αὐτὴ θὰ ζήσῃ μ' αὐτὸν καὶ ὄχι ἡ μητέρα τῆς. ...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *ἰδίᾳ*. Αἶ, τὴν ἔρημη !... θαρρεῖ πῶς μὲ πουλεῖ γιὰ πράσινο χαβιάρη !...

ΣΟΦΙΑ. Ἔτσι δὲν εἶνε σᾶς παρακαλῶ; τί μὲ κυττάζετε ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *ἰδίᾳ*. Τὰ ἔχασανε... ἐξώψιασανε... μιὰ ἐν πουλεῖ με τοῦ διαβόντρου μου ἡ κόρη.

ΣΟΦΙΑ. Ἐγώ, διὰ νὰ ἐξακολουθήσω, ὅ,τι σᾶς ἔλεγα, σᾶς βεβαιῶ, ὅτι θ' ἀποθάνω ἀπὸ τὴν λύπην μου, ἂν δὲν πάρω ἐκεῖνον ποῦ ἀγαπῶ.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *ἰδίᾳ*. Ἡξερὰ το πῶς θὰ μοῦ τὸ πῆς, μὰ ἐν εἶμαι οὔρκα.

ΣΟΦΙΑ. Ἄ, εἶνε πολὺ δυστυχισμένο τὸ κορίτσι ἐκεῖνο ποῦ φθάνει ἔως ἐκεῖ !

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *προσπαθοῦσα νὰ μειδιάσῃ*. Μπὰς σ' ἔχετενε, Σοφουληῶ, καμνιά κρουφή λαβωματιά ἔς τὴν καρδιά ;

ΣΟΦΙΑ *ἰδίᾳ*. Ἄν τῆς ἐξεμυστηρευομένη τὸν ἔρωτά μου ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *κινουῦσα τὴν κεφαλὴν*. Ἄ, μαριόλα !

ΣΟΦΙΑ. Πέτε μου, θὰ μοῦ κρατήσετε τὸ μυστικόν ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *ἰδίᾳ*. Ἄ, τρισκατάρατη... φωτιά νὰ σὲ δαυλιάσῃ....

ΣΟΦΙΑ. Θὰ μοῦ τὸ κρατήσετε ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *σταυροκοπουμένη*. Μὰ τὴν Ἀγία Ματρόνα, κόρη μου.

ΣΟΦΙΑ. Αἶ, λοιπὸν... δὲν σᾶς τὸ κρύπτω, ἀγαπῶ ἕναν ὠραῖον νέον... εὐφρέστατον, κομψόν... μὲ πολλὰ προτερήματα...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *ἰδίᾳ ρίπτουσα τὴν ἄτρακτον καὶ ἐγειρομένη ἐν ταραχῇ*. Ἐκεῖνος, ἐκεῖνος... οὐγοῦ, ἡ κατακαχόσορτη... ὁ ἄντρας μου εἶνε...

ΣΟΦΙΑ. Ὁ ὁποῖος ὅμως ἔχει ἕνα ἐλάττωμα...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ποιό ; [*ἰδίᾳ συνερχομένη*]. Ἐν εἶν' αὐτός...

ΣΟΦΙΑ. Τὸ ἐλάττωμά του εἶνε, καθὼς λέγει ὁ πατέρας, ὅτι εἶνε πολὺ πτωχός.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *ἰδίᾳ*. Τὸ διαβόσκου μου τὴ μαριόλα, ἴντα μόδος

μοῦ τ' ἀραδιάζει... ἔτσι μοῦ ῥχεταινε νὰ τῆς βγάλω τσαὶ τὰ δυὸ τῆς μάτια!...

ΣΟΦΙΑ. Δὲν μοῦ λέγετε τίποτε.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἰντα νὰ σᾶς ῥπῶ;...

Ἀγάπη ἐν εἶνε δευτρὶ
ἐν εἶν' ἀθθὸς νὰ πέση
μόν' εἶνε βάτος τσαὶ κλαδὶ
τσ' ἀλλοί ῥς τον ὄπου μπλέξει!...

ΣΟΦΙΑ *μειδιῶσα*. Γιατὶ ἀλλοί ῥς τον;... ἐγὼ εἶμαι μάλιστα πολὺ εὐχαριστημένη ποῦ ἔμπλεξα...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *ἰδία*. Πίσσα νὰ ῥν' τὸ κόκκαλό σου!...

ΣΟΦΙΑ. Εἶνε τόσο εὐμορφος καὶ τὸν ἀγαπῶ μὲ ὄλη μου τὴν καρδιά.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἄμ' ἐκεῖνος ἀγαπᾶ σας;

ΣΟΦΙΑ. Μοῦ τὸ εἶπε χίλιας φοραῖς.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Τσαὶ ποῦ τὸν εἶδετενε;

ΣΟΦΙΑ. Ἦρχετο ῥς τὸ σπίτι.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Οὐγοῦ!...

ΣΟΦΙΑ. Ἀλλὰ μία μέρα, ὅταν μ' ἐζήτησεν... ὁ πατέρας τοῦ εἶπε νὰ μὴν ξαναπατήσῃ πλέον εἰς τὸ σπίτι.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *ἰδία*. Τώρη θὰ τῆς βγάλω τὰ μάτια ποῦ θαρρεῖ πῶς θὰ μὲ γελάσῃ.

ΣΟΦΙΑ. Ἀπὸ τότε τὸν ἔβλεπα σπανίως, ἀλλ' ὅσαις φοραῖς τὸν ἀπαντοῦσα πάντοτε μοῦ ὠρχίζετο πῶς μ' ἀγαπᾶ.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *ἰδία*. Αἶ, τώρη θὰ τῆς φᾶ'!...

ΣΟΦΙΑ *μετὰ συστολῆς*. Εὐτυχῶς μᾶς ἔμενεν ἓνα καταφύγιον· μία θεία του πολὺ καλή, τὴν ὁποῖαν ἀγαποῦμε καὶ οἱ δύο, ὑπῆρξε δι' ἡμᾶς ἡ ἀγκυρα τῆς σωτηρίας μας, καὶ... ᾶ, μὴ θυμώσετε... ἐδῶ τὸν ἔβλεπα ὑστέρωτερα.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἐδῶ;

ΣΟΦΙΑ. Ἄ, συγχωρήσατέ με. . ναί, ἀγαπῶ τὸν Φίλιππον... τὸν περιμένω νὰ ἔλθῃ καὶ δὲν ἔρχεται... διατὶ δὲν ἐφάνη;... μήπως ἦλθε καὶ δὲν τὸν εἶδα;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *ἀγρίως*. Τὸν Φιλιππῆ; καλὲ ἴντα λέτενε;... ἴντα;

ΣΟΦΙΑ *πεφοδισμένη*. Γιατὶ μὲ κυττάζετε ἔτσι;... συγχωρήσατέ μας ἂν σᾶς ἠπατήσαμεν... ἀλλ' ἀγαπώμεθα πολὺ, Ἀμμια Λοῦλα...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ψεῦτρα... μαριόλα!...

ΣΟΦΙΑ *ἐκπληκτος*. Ἀμμια Λοῦλα, ἐμένα;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ναῖσχε, ἐσένα... ἐν σᾶς πιστεύω... λέτενε ψῶμματα... ἐν ἀγαπᾶτενε τὸ Φιλιππῆ....

ΣΟΦΙΑ. Σᾶς ὀρχίζομαι...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἀθεόφοβη!... καλὲ ἐβάσταξέ σας νὰ μοῦ ξελογιάσετενε τὸν ἀκριβό μου, ποῦ ἤμαστενε σὰν τῆς μηληᾶς καμάρι, καλὲ ἐν ἔντροπούστενε μνιὰ σταληᾶ; Ἐρχούστενε ἔς τ' ἀρχοντικό μου σὰν τὴν ἄλεπού καὶ ζερβά ζερβά, ἐβλέπετενε ἐκείνονε ποῦ ἀγαπῶ σὰν τῆς ἐληᾶς τὸ φύλλο...

ΣΟΦΙΑ ἐμβρόντητος. Τί;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἀμμέ, ἀμμέ... ἀμμέστενε ἔς τὸ καλὸ... νὰ μὴ σᾶς ἴδω τὰ μάτια μου...

ΣΟΦΙΑ ἰδιᾶ. Ἀγαπᾶ τὸν Φίλιππον;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἰδιᾶ. Καλέ, εἶδετενε μαριοληᾶ;... Ἰντά ἔνε τουτανά; μαριοληαῖς εἶνε, λωληαῖς εἶνε; τσαὶ ἴντα τῆς ἐδιάλεξενε;... τὴ φάτσα της ποῦ ἔνε γιὰ σιδέρωμα ἢ τὰ στραβά της τὰ κανιά.

ΣΟΦΙΑ ἰδιᾶ. Δὲν εἶνε δυνατόν... κάτι ἄλλο θέλει νὰ πῆ.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἀμμέστενε ἔς τὸν ἀϊκοφονεμό, εἶπά σας... καλὲ ἐδῶ εἴστενε ἀκόμα;

ΣΟΦΙΑ μειδιῶσα. Μὰ σᾶς παρακαλῶ...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἰντα μόδος ἐμάγεψές τονε; ἴντα ἔλεγές του, ἄλεμοῦρα; ἴντα χαμογέλια τσαὶ γνεψίματα ἤκαμές του τσαὶ μοῦ τὸν ἔπῆρες τοῦ πουλιουῦ μου; Καλὲ ἐν ξέρεις πῶς μ' ἀγαπᾶ, τσαὶ πῶς ἄλληνε ἐν πρέπει ν' ἀγαπᾶ παρὰ ἐμένανε;

ΣΟΦΙΑ ἰδιᾶ. Ὁ Φίλιππος;... ὁ Φίλιππος τὴν ἀγαπᾶ!...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Οὐγού!... ἔκολάστηκα! Ἀμμέστενε ἔς τὸ καλὸ, πρωτοδιαθόντρου κόρη, ἀμμέστενε... [Ἐνῶ ἡ Σοφία ἔτοιμάζετο νὰ ἐέλθῃ αἶφνης τὴν κρατεῖ ἀπὸ τῆς χειρός]. Ὅεσκε... σταθῆτενε μνιὰ σταληᾶ κ' ἐγὼ πηγαίνω ἔς τὴν τσάτσα σας... [Φοροῦσα τὸ καπέλλον της]. Τώρη πηγαίνω καὶ βολεύγω σας... Ὅσα εἶδαν τὰ μάτια μου θὰ τῆς τ' ἀραδιάσω, τσ' ἐκείνη βολεύγει σας..

ΣΟΦΙΑ. Ἀμμια Λούλα....

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Μπᾶς τσαὶ θαρρεῖτενε πῶς ἐν εἶδα τὰ γνεψίματα ποῦ ἔκάνετεν ἀπὸ τὸ παραθύρι;... μπᾶς τσαὶ θαρρεῖτενε πῶς βᾶφω κουκούλια;... τώρη ποῦ μοῦ ἔματώσετενε τὴν καρδιά, τώρη δείχνω σας...

Ἐξέρχεται δραμαίως.

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ

ΣΟΦΙΑ μόνη.

ΣΟΦΙΑ ἐμβρόντητος. Θεέ μου, θεέ μου... ποῦ πηγαίνει; τί θὰ κάμῃ;... τί ἔλεγεν;... ἀγαπᾶ τὸν Φίλιππον;... Ὁ Φίλιππος

τὴν ἀγαπᾶ ; Ὁ Φίλιππος ;... μὴ χειρότερα !... καὶ θὰ τὸ εἶπῃ
 ἔς τὴ μητέρα μου ὅτι τὸν ἀγαπᾶ καὶ αὐτὴ ; Θὰ τὸ κρύψῃ καὶ
 θὰ κυττάξῃ νὰ μὲ καταστρέψῃ... Θὰ τῆς εἶπῃ ὅμως ὅτι ἐρχό-
 μουν ἐδῶ, ὅτι τὸν ἔβλεπα ἐνῶ μου τὸ εἶγεν ἀπαγορεύσει... ἐνῶ
 τῆς ὠρκίσθη ὅτι δὲν θὰ τὸν ἰδῶ πούθενά... Ἄ, εἶμαι χαμένη !...
 [Τρέχει πρὸς τὴν θύραν τοῦ βιβλίου]. Κλειδωμένη !... τὴν ἐκλείδωσε διὰ νὰ
 φέρῃ τὴν μητέρα μου !... Ἄδουσα.

Ποῖος θὰ μὲ βγάλῃ ἀπ' ἐδῶ
 καὶ ποῖος θὰ μὲ γλυτώσῃ
 ποῦ μου ἔρθαν ὅλ' ἀνάποδα
 χωρὶς νὰ τὸ προσμένω ;
 Νὰ εἶν' ἀλήθεια ὅλ' αὐτὰ
 θεὸς νὰ μὴν τὸ δώσῃ
 μὰ ἔλα δὲ ποῦ τὰ ἴκουσα
 δὲν εἶν' νὰ ἴπῃς λαθαίρω.

Τὸν ἀγαπάει φαγερά.
 δὲν τὰ εἶπε σκεπασμένα
 κι' αὐτός ; πῶς εἶνε δυνατόν ;
 μπᾶ ! θὰ τῆς δίνῃ χέρι...
 Σ' αὐτὸν τὸν κόσμον τὰ σωστὰ
 δὲν εἶνε ταιριασμένα
 κι' ἀπε' ἀπ' τὰ παράξενα
 ὅλα τὰ βρίσκεις ταῖρι !... .

Πολὺ καλὰ... μὰ τί θὰ γείνω τώρα ποῦ μ' ἐκλείταν ἐδῶ
 μέσα ;... Ἄ.. ὁ Μισσέρ Τζαννῆς εἶνε ἔς τὸ γραφεῖόν του...
 εἶνε καλὸς καὶ ἅμα τοῦ εἶπῶ τὴν θέσιν μου θὰ εὖρη τρόπον νὰ
 μὲ λυτρώσῃ... [Κτυπῶσα τὴν θύραν δεξιὰ]. Μισσέρ Τζαννῆ, ἀνοίξετέ
 μου σᾶς παρακαλῶ ...

ΣΚΗΝΗ ΕΝΔΕΚΑΤΗ

ΣΟΦΙΑ, ΦΙΛΙΠΠΟΣ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ἔνδοθεν. Σοφία, ἐσὺ εἶσαι ;

ΣΟΦΙΑ ἐπιστοχωρεῖσα ἐκπληκτος. Ὁ Φίλιππος !...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Σοφία..

ΣΟΦΙΑ. Τὸν εἶχε κρυμμένον ἐκεῖ μέσα ;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Σοφία μου, δὲν ἀκοῦς; εἶσαι μόνη;

ΣΟΦΙΑ μεγαλοφώνως. Ἄνοιξε, ἄνοιξε γρήγορα...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Εἶμαι κλειδωμένος μέσα.... τὸ κλειδί πρέπει νὰ εἶνε ἀπ' ἔξω...

ΣΟΦΙΑ ἀνοίγουσα. Ἔβγα, τέρας!...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ εἰσερχόμενος. Τί ἔγεινες, δι' ὄνομα τοῦ θεοῦ;

ΣΟΦΙΑ ἀπομακρυνομένη αὐτοῦ. Μὴ μ' ἐγγίζης, ἄθλιε...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ἐκπληκτός. Ἄθλιος ἐγώ;

ΣΟΦΙΑ. Τί ἔκαμνες ἐκεῖ μέσα;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Σ' ἐπερίμενα εἰς τὸ παράθυρον... τώρα ἦλθες;

ΣΟΦΙΑ. Ὅχι κύριε.... εἶμαι πρὸ πολλοῦ ἐδῶ... καὶ τὰ ἔμαθα

ὅλα, ὅλα...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Μὴν ἀνησυχῆς, δὲν εἶνε τίποτε... θὰ τῆς περάσῃ...

ΣΟΦΙΑ. Ἔτσι αἶ;... καὶ νομίζεις ὅτι θὰ παίξω ἐγὼ αὐτὸ τὸ παιχνίδι;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Τί νὰ γείνη; ἀφοῦ δὲν ἠμποροῦμε νὰ κάμωμε καὶ ἄλλῶς.

ΣΟΦΙΑ. Ὅριστε ἀπάντησις!...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Μὰ σοῦ τὸ εἶπα ὅτι ἀπὸ τὸ γραφεῖον τοῦ θεοῦ μου θὰ εἶνε δύσκολον νὰ σὲ βλέπω, δι' αὐτὸ ἐζήτησα κ' ἐγὼ ἀπὸ τὴν θεῖαν τὸ κλειδί τοῦ κάτω πατώματος....

ΣΟΦΙΑ. Καὶ σοῦ τὸ ἔδωσε τὸ κλειδί...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Εἰς τὰς δύο θὰ εἶμαι πάντοτε χίτω καὶ θὰ συνουόμεθα πότε θὰ ἠμπορῆς νὰ ἔρχεσαι ἐδῶ διὰ νὰ βλεπώμεθα....

ΣΟΦΙΑ. Ὡραία θὰ βλεπώμεθα!....

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Τώρα ἔτυχε αὐτὸ τὸ δυσάρεστον σήμερα.... μήπως τὸ ἤξευρα;.... αὐτὴν τὴν στιγμήν τὸ ἔμαθα κ' ἐγώ....

ΣΟΦΙΑ. Αὐτὴν τὴν στιγμήν;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Σὲ βεβαιῶ.

ΣΟΦΙΑ. Καὶ ἔχεις λοιπὸν πρόσωπον νὰ μὲ κυττάζης 'ς τὰ μάτια καὶ νὰ μοῦ ἀραδιάζης ὅλαις αὐταῖς τῆς ἀνοησίας;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Μὰ τί σοῦ ἔκαμα ποῦ μοῦ ὁμιλεῖς μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον;

ΣΟΦΙΑ. Τί μοῦ ἔκαμες;.... Δὲν ἐντρέπεσαι ν' ἀγαπᾷς τὴν θεῖαν σου μὰ γυναῖκα πενήντα χρόνων, δὲν ἐντρέπεσαι...., αἶ, ποῦ κατήντησες!...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ἐκπληκτός. Ἐγώ;... ἀγαπῶ τὴν θεῖαν μου;... ποῖος σοῦ τὸ εἶπε;

ΣΟΦΙΑ. Ἡ ἴδια μοῦ τὸ εἶπε, κύριε.... τὸ ὠμολόγησε....

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Τὴν εἶδες;

ΣΟΦΙΑ. Νχί, ναι, τήν εἶδα καί μοῦ εἶπε ὅτι σ' ἀγαπᾶ καί τήν ἀγαπᾶς....

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Μά τότε λοιπόν τί λές πῶς τὰ ξέρεις ὅλα ;... δέν ξέρεις τίποτε...

ΣΟΦΙΑ ὀπισθοχωροῦσα. Τί ;... εἶνε καί ἄλλα ;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ μειδιῶν. Βέβαια... διότι εἶνε τρελλή... Σήμερα τὸ πρωτὶ τῆς ἐγύρισεν ἡ βίδα.

ΣΟΦΙΑ. Ἀλλοῦ πήγαινε νὰ τὰ λές αὐτὰ... ἐμένα δέν μέ γελοῦν... τὸ 'κατάλαβες ; .. ξέρω ὅμως κ' ἐγὼ τί θὰ κάμω...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Διάβολε !... μήπως τὸ ἔχει τὸ σπίτι νὰ τρελλαίνεται ὁ κόσμος ;... Εἶσαι τρελλή, Σοφία....

ΣΟΦΙΑ. Ὁ ἄθλιος !... μέ λέγει τρελλήν, ὅταν αὐτός, αὐτὸς εἶνε τρελλός !....

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Μά τήν ἀλήθεια δέν ξεύρω ἂν δέν εἶμαι... μοῦ φαίνεται ὅτι ὅλοι ἐδῶ μέσα εἴμεθα γιὰ δέσιμο !...

ΣΚΗΝΗ ΔΩΔΕΚΑΤΗ

Οἱ ἄνωτέρω, ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ κρούων τὴν θύραν. Ἀνοίξετεν, σιὸρ Φιλιππῆ, ἀνοίξετενε....

ΣΟΦΙΑ. Ὁ θεῖός σου !...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Βλέπεις τί κάνεις μέ τῆς ἀνοησίαις σου ; τώρα πῶς θὰ τὰ ποῦμε ;

ΣΟΦΙΑ. Φύγε ἀπὸ κοντά μου, τέρας !....

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Σοφία μου...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Καλὲ ἴντα διαβόσκου μου... ἤκλειδώσανε ;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Αὐτὰ εἶνε παιδιάστικα πράγματα.

ΣΟΦΙΑ. Μὴ μ' ἐγγίξης...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ θραύων τὴν θύραν καὶ εἰσερχόμενος. Ἔλα Χριστὲ καὶ Ἄϊ Γεώργη Σταφυλᾶ... καλὲ ποιὸς ἤκλειδώσανε ;... ποῦ εἶνε τὰ κλειδιά ποῦ μ' ἐκάματενε κ' ἤσπασα τὴν πόρτα ;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Θεῖε...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ποῦ 'νε, Φιλιππῆ μου ; γιατί ἤκλειδώσανε ;... ἐδῶ 'στενε, Σοφουληῶ ;... Τώρη πρέπει νὰ φέρουμενε τὸ μάστορη...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Εἶσαι καλά, θεῖέ μου ;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Καλέ, ἴντα λέτενε ;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Σ' ἐρωτῶ ἂν αἰσθάνεσαι ὅτι ἔχεις τὸ μυαλό σου, διότι μοῦ φαίνεται ὅτι ἐγὼ δέν τὸ ἔχω πλέον...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Καλὲ ἐν εἶνε ὥρα νὰ χωρατεύγετενε.... ἤσπασα τὴν κλειδωνιά... Ποῦ 'νε ἡ Λουλήτσα μου; ἐ μοῦ λέτενε; ἐσᾶς τὴν ἄφηκα, Φιλιππῆ...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Ξέρω 'γώ; δὲν τὴν εἶδα καθόλου.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. 'Εν τὴν εἶδετενε; μέσα θὰ 'νε...

ΣΟΦΙΑ. 'Οχι· ἐπῆγε 'ς τὸ σπίτι μας.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ περίφοβος. 'Σ τ' ἀρχοντικό σας;... ἄχ, κατακόσορτη. . θὰ πάη νὰ πνίξῃ κανέναν...

ΣΟΦΙΑ. Τί;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Μὰ ἐν ἤξέρετενε πῶς ἤχασέν τα; καλ' ἐ σᾶς τὸ 'πενε ὁ Φιλιππῆς;

ΣΟΦΙΑ ἐκπληκτος. 'Ετρελλάθη;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ναί, Σοφουληῶ μου.... ταχύ, ταχύ ἤχασέν τα...

ΣΟΦΙΑ. Γι' αὐτὸ λοιπὸν μ' ἐδάγκασε;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Σ' ἐδάγκασε;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Οὐγοῦ!.... θὰ 'λύσσαξενε!... Καὶ πρέπει νὰ φέρουμενε τσαὶ τὸ μᾶστορη γιὰ τὴν πόρτα ποῦ ἤσπασενε...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ὅστις παρατήρει τὴν παρεϊάν της. Καϋμένη, πῶς μὲ ἐτρόμαξες... δὲν εἶνε τίποτε... μ' ἓνα φιλάκι θὰ περάση...

ΣΟΦΙΑ. "Ωστε ὅσα μοῦ εἶπε...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Τῆς τρέλλας της ἀποτελέσματα βέβαια...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ ὅστις ἀνῆλθε νὰ παρατηρήσῃ τὸ καταστραφέν κλειθρον κατερχόμενος. 'Ἰντὰ 'πε σου;... λέγε μου, Σοφουληῶ μου;.... ἴντα 'πε της, Φιλιππῆ μου; 'Ἰντα, χρυσῆ μου κόρη;... πρέπει νὰ τὰ 'ποῦμενε τοῦ ἐξοχώτατου...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Φαντάσου, θεῖε...

ΣΟΦΙΑ ἐμποδίζουσα αὐτόν. Σιώπα, Φίλιππε...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. 'Οεσκε, ὅεσκε.... λέτενε.... ὅλα πρέπει νὰ τὰ 'ποῦμενε τοῦ ἱατροῦ...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Τῆς εἶπε πῶς τὴν ἀγαπῶ ἐγώ... καὶ ὅτι μ' ἀγαπᾷ κι' αὐτή...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Κατακχκόσορτη Λουληῶ μου, ἄνεμος τῶν ἀνέμων λέγει τα. . "Ἄδων.

'Ε μοῦ 'πενε τὸ ἐμένανε
πῶς ἐν τὴν ἀγαπάω
τσαὶ πῶς τὴν ἀπαράτησα
σὰν τὸ παλιὸ μου χράμι;

ποῦ ἔγω γιὰ τὴν ἀγάπη της
ἠγέρασα καὶ πάω,
σὰν τ' ἀγιοκέρι ἔλυωσα
τσαὶ δὲ φελάω δράμι ; .

Τί θ' ἀπογείνω τώρη πειὰ
μὲ μυιὰ λωλὴ ἄω πέρα,
μὴν ἐν θὰ λωλαθῶ κ' ἠγὼ
σὰν τὸ ἄχη μου τὸ γαῖμα ;
τσαὶ ὅσοι θὰ μᾶς γλέπουντε
θὰ λέγε κάθε μέρα
πῶς ὄλ' οἱ Χιώνταις εἶν' λωλοὶ
χωρὶς τὰ λέγε ψέμμα !

Ἄ !, . ἐν μπορῶ πειὰ... ἴπνεσαν τὰ τζιέρια μου... Τώρη
πρέπει νὰ πάω ἔς τ' ἀρχοντικό σας νὰ τήνε πάρω.

ΣΟΦΙΑ. Ὅχι, μὴν πᾶτε, διότι τώρη ἐθυμήθηκα ὅτι ἡ μητέρα
ἐπῆγεν εἰς τὴν ἀδελφὴν μου καὶ καθὼς δὲν εἶνε κι' ὁ πατέρας,
ἡ Ἄμμια Λουῖλα θὰ γυρίση.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἐτσι νας ;

ΣΟΦΙΑ. Βεβαία.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ *ἰδιὰ μειδιῶν*. Ἐκτός κι' ἂν πάρη τοὺς δρόμους...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἐτό·ες πᾶ νὰ τὰ γράψω, γιατί ἐ θυ-
μοῦμαι νὰ τὰ ἴπῶ τοῦ ντετόρου... Καὶ νὰ ἴχω κι' αὐτήνε τὴν
πύρτα ποῦ ἴσπασενε !...

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΤΡΙΤΗ

Οἱ ἀνωτέρω πλὴν τοῦ ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ *γελῶν*. Ὁμολόγησε ὅμως, Σοφία μου, ὅτι ἐφάνης
πολὺ κουτὴ σ' αὐτὴν τὴν περίστασιν...

ΣΟΦΙΑ. Μὰ πῶς τῆς ἦλθεν ;... ἀλήθεια εἶνε τρελλή ;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Διάβουλε !... δὲν τὸ πιστεύεις ἀκόμη ; .. καὶ ὑπέ-
θεσες ὅτι ἐγὼ ἠμποροῦσα νὰ τὴν...

ΣΟΦΙΑ *μειδιῶσα*. Μὰ τί νὰ σοῦ εἰπῶ...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ *ἄδων*.

Ἄ, Σοφία μου τί ἦταν
τὰ πιστέψης πῶς ἐγὼ
τῆς μπαμπόγρης τῆς θειᾶς μου
τὴν ἀγάπη κυρηγῶ !...

ΣΟΦΙΑ ὁμοίως.

Ἡ ἀγάπη, βλέπεις, εἶνε
ἀσυλλόγιστη πολὺ.
καὶ γι' αὐτὸ τῆς ἔχουν βγάλει
ὅτι τρέχει σὰν τρελλή

ΦΙΛΙΠΠΟΣ

Χαχ, ἄχ, ἄ! τί κωμωδία!...

ΣΟΦΙΑ.

Σώπαινε νὰ μὲ χαρῆς.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ.

Ἄ, τί ἔπαθες, Σοφία!...

ΣΟΦΙΑ.

Πές μου πῶς μὲ συγχωρεῖς...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ἐν διψοῖα.

Ἄχ, νὰ εἶμαστε γιὰ πάντα
ὅπως τώρα. τί χαρά!
ἔτσι σφιχταγκαλιασμένοι,
ἔς τῆς ἀγάπης τὰ φτερά!

ΣΟΦΙΑ ὁμοίως.

Θὰ περνούσαμε τὰ χρόνια
κι' ἀπ' τῆς ὥραις πειδὸ γοργά,
κ' ἡ ἀγάπη μας μονάχα
θά τρεχε μ' αὐταῖς ἀργά!

Τί θὰ κάμωμεν ὅμως τώρα;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Τίποτε.... θὰ βλέπώμεθα σπανιώτερα... καὶ ἐπειδὴ
ἄλλο δὲν μᾶς μένει παρὰ τὸ κάτω πάτωμα, ἄς εὐχαριστηθοῦμε
μ' αὐτό.

ΣΟΦΙΑ. Καὶ ἂν ὁ θεῖός σου τὸ ἐνοικιάσῃ;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Ἄ, μὰ γι' αὐτὸ ἔλαβα τὰ μέτρα μου.. διέδωσα
ὅτι εἶνε στοιχειωμένο... θ' ἀρχίσω μάλιστα νὰ πετῶ καὶ πέτραις
διὰ νὰ τὸ πιστεύσῃ ὁ κόσμος ἀκόμη καλλίτερα.

ΣΟΦΙΑ. Μὴν κάμνης ἀνοησίαις καὶ σὲ πιάσουν, διότι ὁλος ὁ
κόσμος δὲν πιστεύει ἔς τὰ στοιχεῖα, καὶ ἂν κανεὶς ξεύρῃ, ὅτι
δὲν εἶνε νοικιασμένο καὶ μᾶς πάρῃ μυρωδιά, συλλογίσου τί σού-
σουρο θὰ γείνη...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Τότε νὰ σκεφθοῦμε πῶς θὰ κάμουμε...

ΣΟΦΙΑ καθημένη. Ἔλα, κάθησε νὰ σκεφθοῦμε...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ γονυπετῶν πρὸ αὐτῆς. Λέγε σὲ ἀκούω...

ΣΟΦΙΑ. Πρῶτ' ἀπ' ὅλα....

Ἐξακολουθεῖ ὁμιλοῦσα χαμηλοφώνως.

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Οἱ ἄνωτέρω, ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ καὶ εἶτα ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἀπάντεχα, μὰ ἐν εἶδα κανεῖνε... [Βλέπουσα τὸν Φίλιππον καὶ τὴν Σοφίαν]. Οὐγοῦ!... ἴντα γλέπω; Ὁ Φιλιππῆς ἔς τὰ γόνατα τῆς Σοφουληῶς;... Ἄχ ποῦ εἴστενε, Μισσέρ Τζαννῆ, νὰ ᾄτενε .. τσαὶ ἴντα θὰ ᾄτενε... Ἄχ... ἀνεγάλλιασα!... [Διευθυνομένη πρὸς τὸ γρῆφον καὶ καλοῦσα τὸν Μισσέρ Τζαννῆ ταπεινῆ τῆ φωνῇ]. Μισσέρ Τζαννῆ Μισσέρ Τζαννῆ... ὀχονοῦς ἐλάστενε...

ΣΟΦΙΑ θωπεύουσα τὸν Φίλιππον. Μὴ μὲ κυττάζης...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ἀσπαζόμενος τὴν χεῖρα τῆς. Σ' ἀγαπῶ...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ σύρουσα αὐτὸν ἐκ τῆς χειρὸς. Ἐλάστενε...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ εἰσερχόμενος. Λουληῶ μου...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Δῆτενε, ᾄτενε... τσαὶ ἂν μπορεῖτενε ἀγαπήσετέν τῆνε πειῶ...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Λουληῶ μου. σπαρτάρου μου... ἤσυχασε, Λουλήτσα μου...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἐκπληκτος. Ἰντα; τσαὶ ἐν σᾶς πειράζει;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἰντα νὰ μὲ πειράξῃ; ξέρω το...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἐέρεις το;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Βέβαια.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Μὰ ἐν τὴν ἀγαπᾶτε;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ποιᾶνανε;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ Τῆ Σοφουληῶ...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ Ἠπιασέν τῆνε πάλι τὸ κακό...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Μ' ἀγαπάτενε τὸ λοιπό; [Φέρουσα βιαίως τὴν χεῖρα εἰς τὸ μέτωπον] Οὐγοῦ!... Ἄγια μου Τριάδα, ἐκατάλαβά το...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ ἐκπληκτος. Ἰντα ἰκατάλαβε;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Τὸ κάτω ἀπαρταμέντο... τὸ κλειδί ποῦ μοῦ ἔγυρευεν ὁ Μισσέρ Φιλιππῆς...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ ἐμβρόντητος. Ποιὸ κλειδί;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ τρέχουσα πρὸς τὸν Φίλιππον. Ἄ, Φιλιππάκη μου...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ἐγειρόμενος. Θεῖα μου...

ΣΟΦΙΑ ἀπομακρυνόμενη. Φοβοῦμαι, Φίλιππε...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἠπιασέν τῆνε τὸ κακό, μὰ ἤπιασέν τινε... Ἰντά ἰμελλέ σου, Λουλήτσα μου!...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἐ μοῦ λές, χρουτέ μου γυιέ, μπᾶς τσ' ἤσουνε ἔς τὸ κάτω ἀπαρταμέντο;... ἴντα ἰθελές τὸ κλειδί;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ ἔρυφίως. Μὴν τὴν κοντρεστάρης, παιδί μου... Ἦφταν ποῦ ἰφαν.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Ἦμουν, θεία μου...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Πές μου, Σοφουληώ μου, 'ς τὸ σιὸρ Φιλιππῆ σου ἤγγεφες ἀπὸ τὸ παραθύρι;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ *κρυφίως*. Μὴν τὴν κοντρεστάρης, κόρη μου... Ἦφ'αν ποῦ ἴφ'αν!...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἦές μου τὸ χρυνοσῆ μου κόρη, τσαὶ ἐν φοβᾶσαι...

ΣΟΦΙΑ. Μὰ νὰ μὴν πῆτε τίποτε τῆς μητέρας...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *περιχαρῆς*. Ἄχ, Ἄϊ Γιάννη μου Βουδομάτη!... τὰ νοιώσετενε, Μισσέρ Τζαννῆ;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ὁεσκε... ἐν ἤνοιωσα γρῦ!...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἐγὼ ἤνοιωσά τα!... ἄχ, Παναγίτσα μου, εὐχαριστῶ σε... Μισσέρ Τζαννῆ, συμπάθειο σου, Μισσέρ Τζαννῆ... ἐν τό θελα... Οὐγού!... Τζαννῆ μου, ἠθάρρειομουν πῶς ἤκαμνέ σου τὰ ἐσένα τὰ γνεψίματα...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἠθάρρειουσουν;... [*Ἰδίᾳ μελαγχολικῶς*]. Τώρη ποῦ 'νε καλά, ἴντα θὰ πῶ τοῦ ἐξοχώτατου ποῦ θὰ ῥθῆ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *περιπτυσσομένη τὴν Σοφίαν*. Χρυσῆ μου κόρη... ἐν τό θελα... συμπάθειο σου... Ἐτεῖς μοῦ λέγετενε γιὰ τὸ Φιλιππῆ, τσ' ἠγὼ ἠ κατακαχόσορτη ἠθάρρειομουν, πῶς μοῦ λέγετενε γιὰ τὸ πουλί μου τὸ Μισσέρ Τζαννῆ!..

ΑΜΜΙΑ *μειδιῶσα*. Ἄ. τώρα ἐννοῶ...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Σταθῆτενε, μὰ τὴ χάρι τοῦ Χριστοῦ, ἐν νοιώθω τίποτι...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Αἶ, μὴν τὰ ξέρετενε τσαὶ οὔλα!...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Τὰ μισὰ μαθές... ἴπεστε μου τενε τὰ μισὰ!..

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Τώρη, παιδιὰ μου, ἐσεῖς ἀγαπιούστενε τσαὶ ὁ πάης σου, Σοφουληώ μου, θε' ἄντρα μὲ ἄσπρα...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ, ΣΟΦΙΑ *στένοντες*. Ἄχ... δυστυχῶς!...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Μισσέρ Τζαννῆ, παιδιὰ ἐν ἔχουμενε...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ *στένων*. Ἐν ἔχουμενε, ἄχ, ἐν ἔχουμενε, Λουλήτσα μου, τὸ ξέρεις...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἐν ἐρχούστενε νὰ κάμωμεν ἕναν καλό;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Τώρη πειὰ παιδιὰ; ἐν ἴντρεποῦστενε, Λουλήτσα;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Καλέ, νὰ κάνουμε παιδί μας τὸ Φιλιππῆ...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ *διστάζων*. Καλὸ ἦτανε, μὰ ξέρετενε πῶς ἐν τὰ ἔχουμε καὶ πολλὰ, καὶ τώρη 'ς τὰ γεράματα ἔχουμενε ἀνάγκαις... εἶνε ὁ ἐξοχώτατος, ἠ πόρτα ποῦ ἤσπασε...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Σώνουνέ μας τὰ μισὰ... ἄς τοὺς δώκουμε τ' ἄλλα μισὰ...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ *εξανιστάμενος*. Ἔτσι νὰς ;... νὰ δώκουμενε τὰ μισά, σὰν νὰ ἦτανε φασούλια ;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Μὴν τὴν κοντρεστάρης, θεϊέ μου.. Ἦφ'αν ποῦ ἴφ'αν ! . . .

ΣΟΦΙΑ. Ἦφ'αν ποῦ ἴφ'αν !

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Αἶ, ἄς τοὺς δώκουμε τὸ ἓνα κάρτο...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Μὰ ἐθὰ ψωμοζητήσουμενε ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Σωπάστενε τσ' ἐσεῖς τώρη ποῦ θὰ ψωμοζητήσουμενε... Πηγαίνετε πιταγοῦ νὰ ἐτοιμασθῆτενε, γιατί ὁ Φιλίππης ἐν ἔχει ἄλλους γονειοὺς ἀπὸ μᾶς, τσ' ἐμεῖς πρέπει νὰ κάνομε τὴν προξενειά ..

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ *ἰδία*. Ἦπιασέν τηνε πάλι τὸ κακὸ... τσ' αὐτὴ τὴ φορά εἶν' σκληρό, γιατί σκορπάει τὸ ἔχει μου...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *περιπευσσομένη τὴν Σοφίαν*. Ἐπικρανά σε, χρουσῆ μου κόρη· μὰ ἐ σέ κόβγει. . θ' ἀνεγαλλιιάσης κοντά μου...

ΣΟΦΙΑ. Ἄ, κυρία μου... πῶς θὰ σᾶς ἀνταποδώσω ποτέ τὴν τὴσὴν σας καλωσύνην...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *ἀσπαζομένη αὐτήν*. Καλέ, ἴντα, Κυρία μου ; Τώρη πειὰ εἶμαι ἄμμια σου.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ *ἄδων*.

Μὰ νὰ σᾶς χαρῶ.

*γιατὶ ἴπέτε μου τσ' ἐμένα,
ποιὸς τὰ φταῖει ὄλ' αὐτά,
δὲν μπορῶ νὰ τοιώσω σκρᾶ... ,*

γιατὶ σὰν πολὺ

τὰ γλέπω μπερδεμμένα

ὄντις θέτες ὄχοροῦς

νὰ σᾶς δώκω καὶ παρᾶ !

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *ὁμοίως*.

Ἄχ Μισσέρ Τζαννῆ,

μὴν τὰ πολυγυρεύης

ὄλοι φταῖμε τσαὶ κανεῖς

ἐν εἶνε ὥρα νὰ σ' τὰ ἴπῶ... ,

Τώρη μοραχά,

νὰ μὴ μᾶς τὰ μπερδεύης

σώνει σου νὰ ξέρης πειὰ

ἴντα μόδος σ' ἀγαπῶ... ,

ΠΑΝΤΕΣ ἐν χορῇ.

Κ' ἔτσι μὲ καλὸ
καὶ μὲ χαρὰ μεγάλη,
πᾶμε γιὰ τὴν πατρίδα
κι' ὁ χορὸς καλὰ κρατεῖ....
Κάτω στὸ γυαλὸ,
κάτω ἔς τὸ περιγιάλι,
'πλέναν Χιώτισσαις, κορτή,
νεραντζούλα φουντωτή ! ..

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ